ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24—94 & 43—23

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

19 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1958
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 4141

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΜΩΡΑΙΝΕΙ ΚΥΡΙΟΣ...

Ἀπεφάσισε, λοιπόν, νά... καταπλήξῃ ὁ «Νεολόγος» μὲ ὅσα, τοὐλάχιστον ἀπὸ τριετίας, Ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ δεκαροκυνηγὸς πανικόβλητος καὶ ἀπροσχημάτιστος, ἀπειλεῖ, ὅτι θὰ καραδοκῇ, καθ' ἑκάστην Κυριακήν, εἰς κάθε γωνίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τούτοις, εἰς τὴν σκοτοδίνην του, λησμονεῖ κάποιαν ἀμελίκτον ἀρχήν, ποῦ καθορίζει ἰδιαιτέρως τὴν τύχην τῶν ἐφημερίδων. Λησμονεῖ, ὅτι, διὰ τὴν ἐπιβίωσίν των, δὲν ἀρκεῖ τὸ ἀπηλπισμένον των κρέμασμα εἰς τὸ περίπτερον τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ ἡ διαλάλησις εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς συνοικίας. Λησμονεῖ, ὅτι δὲν σώζουν αἱ ἀπεγνωσμέναι κραυγαὶ ὀγκωδῶν διατάσεων, αἱ ὁποῖαι ἁπλῶς βεβαιώνουν τὴν ταὐτότητα τῶν προθέσεων. Λησμονεῖ, ὅτι δὲν βοηθεῖ ὁ θλιβερὸς καταποντισμὸς εἰς τὴν ἄβυσσαλέαν συκοφαντίαν. Λησμονεῖ, ὅτι χρειάζεται, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, ἀκηλίδωτος τίτλος. Καὶ δυστυχῶς, τὸν ἰδικόν του ὁ «Νεολόγος» τὸν ὡδήγησεν ἀνεπανορθώτως εἰς παχυτάτην πρόσχωσιν ἀνυποληψίας. Τὸν κατέστησε δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἐθνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀφερεγγυότητος. Τὸν μετέτρεψεν εἰς κραυγαλέον σωρὸν σκυβάλων. Τώρα, ὑπὸ αὐτόν, τί τὰ θέλει τὰ «ἄρθρα», ἔστω καὶ ἂν δὲν ἦσαν αὐθεντικαὶ πιστοποιήσεις οἰκτρῶν ψευδομαρτυριῶν; Σοβαρῶς φαντάζεται, ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη ἀνύποπτοι περὶ αὐτοῦ; Δὲν ἔχει ἄραγε τίποτε πληροφορηθῆ ἀπὸ τὴν δραματικὴν φυματίωσιν τοῦ κυκλοφοριακοῦ του δελτίου;

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι δὲν μᾶς περισσεύει καιρὸς διὰ νὰ συγκινηθῶμεν μὲ τὸ κατάντημά του. Καὶ αἱ ἐπιθετικαὶ ἀναίδειαι τῆς ἐφημερίδος τῶν στεναγμῶν, ποῦ ὁμιλεῖ διὰ τρωκτικὰ καὶ δὲν τολμᾶ προηγουμένως νὰ κυτταχθῇ εἰς τὸν καθρέπτην. Καὶ αἱ ἀσθμαίνουσαι κομματικαὶ περιπλανήσεις της, ποῦ, ἐν μέσῳ τῆς δεινῆς της πωρώσεως, νομίζει, ὡς φαίνεται, ὅτι τῆς ἐπιτρέπουν νὰ ὁμιλῇ περὶ συνεπείας, συνειδήσεως καὶ καθήκοντος. Καὶ ἡ ἠθική της χρεωκοπία, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας, προδήλως, ὑπόσχεται ἀγῶνα πολιτικῆς ἐξυγιάνσεως. Καὶ ἡ παθολογικὴ ἀσυναρτησία της, τὴν ὁποίαν ὑπολαμβάνει ὡς δίπλωμα συνταγματολόγου, δεινοῦ εἰς συνταγὰς φρέσκου ἀέρος. Ὅλα αὐτά, τέλος πάντων, τὰ ἐξοργιστικὰ καὶ ἀνέντιμα, τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν τὸν ἀσήκωτον ἠθικὸν φάκελλον τοῦ «Νεολόγου», θὰ εἰμποροῦσαν νὰ μᾶς ἄφηναν ἀδιαφόρους. Συμβαίνει ὅμως ὁ ἔνοχος, ὁ ὁποῖος παριστάνει τὸν τιμητὴν καὶ κατηγορεῖ διὰ διαφθορὰν καὶ ἀγωνίζεται νὰ ἐνσπείρῃ ἀμφιβολίας περὶ τὸν Φρόνον καὶ ζητεῖ ἔρευναν κατὰ τῶν μανδαρίνων, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ ποῖοι ἐχρηματίσθησαν, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς εἰδικῆς ἐκείνης προνοίας, ποῦ ἐπιβάλλει νὰ μὴ ὁμιλοῦν διὰ σχοινὶ εἰς τὸ σπίτι τοῦ κρεμασμένου, συμβαίνει αὐτός νὰ ἐπικαλῆται τὸ παρελθόν του. Τὰ ἑξηνταπέντε του χρόνια. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ νομίζομεν, ὅτι συγχωροῦνται ὀλίγα τινα.

Πρέπει, πράγματι, νὰ ἀναγνωρισθῇ, ὅτι εἶναι κρῖμα τὸ κατάντημα τοῦ «Νεολόγου» εἰς αὐτήν, μάλιστα, τὴν ἡλικίαν του. Ὁ ἱδρυτής του εἶχεν ἀξίαν. Εἶχεν εὐφυΐαν. Καὶ κατώρθωσε νὰ τὸν κρατήσῃ εἰς σεβασμόν, ἐκτίμησιν καὶ ἄνθησιν. Δὲν εἶχεν ὅμως μόνον ἔντυπον τέκνον. Εἶχε καὶ φυσικόν. Καὶ κάποτε, ἀνήσυχος, εἶναι ἀλήθεια, λόγῳ ἀναμφισβητήτου ὀξυδερκείας, παρέδωκε τὸ πρῶτον εἰς τὸ δεύτερον. Ἔκτοτε... Ἔκτοτε—καὶ τὸ σημειοῦμεν μὲ εἰλικρινῆ θλῖψιν— ἤρχισε δι' ἀμφότερα ἡ ἔκπτωσις. Καὶ αὐτή, κατὰ τὸν ἀδυσώπητον νόμον τῆς δημοσίας ζωῆς, ἅπαξ ἀρχίσῃ, δὲν συγκρατεῖται. Ἐπροχώρησε δὲ τόσον ραγδαίως καὶ τόσον πολύ, ὥστε οὐδεὶς νὰ διερωτᾶται πλέον, διατὶ φωνασκεῖ ὁ «Νεολόγος». Οὐδεὶς νὰ διερωτᾶται. Διότι οἱ πάντες γνωρίζουν τί ἤθελε καὶ ἀπὸ τὸν κ. Καραμανλῆν καὶ δὲν τὸ ἐπέτυχε. Καὶ οἱ πάντες ἀντιλαμβάνονται τί προσδοκᾶ ἀπὸ κάποιαν πρόσκλησιν, «ἐπὶ κεφαλῆς νέας πολιτικῆς κυβερνήσεως, ἔστω καὶ ἐξωκοινοβουλευτικῆς, ἀλλὰ ἀδιαβλήτου προσωπικότητος». Οὐδεὶς διερωτᾶται. Διότι, ἐπὶ τέλους, δικαίωμα τοῦ Ὑψίστου εἶναι «νὰ μωραίνῃ, ὃν βούλεται ἀπολέσαι...» Τί τὰ θέλετε. Ἀκόμη καὶ τὸ νὰ ἐπαγγέλλεται κανεὶς τὸν ἀπόγονον —ἴσως μάλιστα, αὐτὸ κατ' ἐξοχήν εἶναι δύσκολον. Δραματικῶς, δύσκολον...

Κατὰ τὰ λοιπά, δὲν ἐπιτρέπεται, βέβαια, συζήτησις διὰ τὸ «Κυπριακὸν» μὲ τὸν «Νεολόγον». Διότι θὰ ἐταπεινοῦτο τὸ θέμα. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀντίλογος. Διότι δὲν ὑπάρχει καλόπιστος συνομιλητής. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπάνοδος εἰς τὰ περὶ «εὐνοίας». Διότι θὰ ὑβρίζετο ὁ Λαός, ὁ ὁποῖος δὶς καὶ πολλάκις διὰ τῆς ἐπαναληπτικῆς κάλπης, ἀπεφάνθη. Δὲν ἐπιτρέπεται ὀργὴ διὰ τοὺς ἐναντίον τοῦ Βασιλέως ὑπαινιγμούς. Διότι, ἀλλοίμονον εἰς τὸν θεσμὸν καὶ τὸ Στέμμα καὶ τὴν ἐθνικὴν ὁμαλότητα, ἂν εἶχαν φίλους ὡσὰν τὸν «Νεολόγον». Δὲν ἐπιτρέπεται. Δὲν ἐπιτρέπεται οἱαδήποτε προσπάθεια ἀναιρέσεως τῶν κατὰ τοῦ Καραμανλῆ καὶ τῆς πολιτικῆς του πεζοδρομιακῶν δικολαβισμῶν. Διότι θὰ ἦτο ἀνευλάβεια εἰς βάρος τῆς κοινῆς νοημοσύνης. Δὲν ἐπιτρέπεται οὐδὲ κἂν εἰρωνεία ἢ σαρκασμὸς τῶν ὀκταστήλων. Διότι τότε τί θὰ ἔμενε διὰ τὰς ἐντὸς αὐτῶν ἐγκλείστους διαφημίσεις τοῦ «Νεολόγου»; Ἀφήσατέ τον, λοιπόν, εἰς τὸ τελευταῖον σκαλί, εἰς τὸ ὁποῖον ἔφθασεν. Ἀφήσατέ τον νὰ ἀναρριχᾶται, κατὰ Κυριακήν, εἰς ὅλου τοῦ κόσμου τὰ περίπτερα. Εἶναι τόσον πτωχὴ ἡ ἐλπίς... Ἀφήσατέ τον νὰ κυκλοφορῇ παντοῦ. Ἐπὶ τέλους, δικαιοῦται καὶ ἡ πέραν τῶν Πατρῶν Ἑλλὰς νὰ διασκεδάζῃ...

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΟΛΗΝ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΝ ΗΡΧΙΣΕΝ ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

ΚΑΤ' ΟΥΣΙΑΝ ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΑΛΛΕΠΑΛΛΗΛΟΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΑΒΕΡΩΦ, ΛΟΥΝΤ ΚΑΙ ΖΟΡΛΟΥ

Ο ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ ΘΕΩΡΕΙ ΤΗΝ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΙΝ ΩΣ "ΧΕΙΡΟΤΕΡΑΝ ΛΥΣΙΝ,,

Ο ΑΓΓΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ

ΜΕΤΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο. ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΑΒΕΡΩΦ-ΖΟΡΛΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. Τὸ Συμβούλιον τοῦ ΝΑΤΟ συνεζήτησε σήμερον τὴν πρωΐαν τὸ Κυπριακὸν καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀφήσῃ τοὺς τρεῖς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ συζητήσουν τὰς δυνατότητας ἐξευρέσεως μιᾶς συμφωνίας. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι μετὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου, οἱ κ. κ. Ἀβέρωφ καὶ Ζορλοῦ συνηντήθησαν ἰδιαιτέρως.

Ὁ κ. Ἀβέρωφ ἐδήλωσεν ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ ἀπόφασις ἀναστολῆς τῶν ἐκτελέσεων σημαίνει ὅτι αἱ συνομιλίαι δι' ἕνα δια κανονισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ ἐπανελήφθησαν καὶ προσέθεσεν ὅτι ὑπάρχουν εἰσέτι μεγάλαι διαφοραὶ ἀπόψεων καὶ θὰ ἀπαιτηθοῦν μακραὶ συζητήσεις. Πάντως ὅμως τὸ μέχρι τοῦδε κυριώτερον ἐπίτευγμα εἶναι ὅτι ἀποκατεστάθη ἡ ἐπαφή.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18. Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λόϋντ, ἀνέπτυξεν ἰδιαιτέραν δραστηριότητα ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ ΝΑΤΟ. Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐδέχθη ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν τὸν Τοῦρκον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ζορλοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐξήτασε τὰς δυνατότητας μιᾶς συσκέψεως τῶν τριῶν ἐνδιαφερομένων, μὲ ἀπώτερον σκοπὸν τὴν σύγκλησιν τριμεροῦς διασκέψεως, τὴν ὁποίαν εἶχε προσπαθήσει νὰ ὀργανώσῃ ὁ κ. Σπάακ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Λόϋντ ἔσχε πολλὰς συζητήσεις μετὰ τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ εἴτε εἰς τὸ μέγαρον Σαγιώ, εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν γευμάτων καὶ δεξιώσεων.

Ἐξ ἄλλου, διεξήχθησαν ἐπίσης συζητήσεις μεταξὺ τῶν κ.κ. Ἀβέρωφ καὶ Ζορλοῦ, κατ' αὐτὰς δὲ ἐξητάσθη ἡ δυνατότης συγκλήσεως διασκέψεως ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ. Κατὰ συνέπειαν ἐπέστη ἡ στιγμὴ ὅπως ὁ κ. Λόϋντ προτείνῃ μίαν τριμερῆ διάσκεψιν, ἥτις εἶναι πιθανὸν νὰ συνέλθῃ καὶ σήμερον εἰς τὴν ἐν Παρισίοις κατοικίαν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 18. Ὁ Βρεταννὸς πρωθυπουργὸς κ. Μὰκ Μίλλαν ἐδήλωσε σήμερον ὅτι ἡ διχοτόμησις τῆς Κύπρου θὰ εἶνε ἡ χειροτέρα δυνατὴ λύσις, ἥτις ὅμως θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μᾶς ἐπιβληθῇ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τίποτε ἄλλο δὲν θὰ ἦτο δυνανὸν νὰ γίνῃ.

Ὁ κ. Μὰκ Μίλλαν προέβη εἰς τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ἐν σχέσει μὲ πληροφορίας μιᾶς ἐφημερίδος, ἡ ὁποία ἀνέγραψεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν κ. Μπέϋντ ἀπεκάλυψεν εἰς μυστικὴν συγκέντρωσιν τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔχει ἑτοιμάσει σχέδιον διχοτομήσεως τῆς Κύπρου, προκειμένου νὰ χρησιμοποιήσῃ τοῦτο εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἀπετύγχανε πᾶσα ἄλλη προσπάθεια.

Ἡ κ. Κάστλ ἠρώτησε τὸν Πρωθυπουργὸν ἂν δύναται νὰ ἀνακοινώσῃ λεπτομερῶς τὸ περὶ διχοτομήσεως τῆς Κύπρου σχέδιον, τὸ ὁποῖον κατήρτισεν ἡ Κυβέρνησις.

Ὁ κ. Μὰκ Μίλλαν ἀπήντησεν:

—Ὄχι. Νομίζω ὅτι γίνεται πράγματι κατάχρησις τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ὑπὸ ὡρισμένων βουλευτῶν. Ἡ μελέτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν, εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ 1957, ὁπότε τὸ ὑπουργεῖον Ἀποικιῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου προέβη εἰς ἐξέτασιν τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα συνεπάγεται ἡ διχοτόμησις τῆς Κύπρου. Ἡ μελέτη αὕτη, προσέθεσεν ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργός, ἀπέδειξεν ὅτι ἡ διχοτόμησις εἶναι τεχνικῶς δυνατή.

Καθίσταται ἐπίσης δι' αὐτῆς σαφὲς ὅτι ἡ διχοτόμησις θὰ προεκάλει ἀπαράδεκτα δεινὰ καὶ ὑπὸ ὡρισμένην ἔνοιαν θὰ ἀπετέλει ὁμολογίαν ἀποτυχίας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις συνέχισε τὰς προσπαθείας της διὰ μίαν προσωρινὴν λύσιν, ἡ ὁποία θὰ φέρῃ εἰς τὴν νῆσον περίοδον εἰρήνης, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ καταρτισθοῦν αἱ βασικαὶ γραμμαὶ μιᾶς μακροπροθέσμου λύσεως. Νομίζω ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν παρουσιάζει κάτι τὸ νέον ἢ κάτι τὸ ἐνέχον ἰδιαιτέραν σημασίαν».

Ἡ κ. Κάσλ ἠρώτησεν ἐὰν ὁ πρωθυπουργὸς θέλῃ δηλώσει κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ βρεταννικὴ Κυβέρνησις ἀποκλείει τὴν διχοτόμησιν ὡς λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ.

Ὁ κ. Μὰκ Μίλλαν ἀπήντησε:

—Νομίζω ὅτι ἡ καλυτέρα δήλωσις τὴν ὁποίαν δύναμαι νὰ κάμω, εἶναι ὅ,τι εἶπαν ἤδη, ὅτι δηλαδὴ θὰ θεωρήσωμεν τὴν διχοτόμησιν ὡς τὴν χειροτέραν δυνατὴν λύσιν ἡ ὁποία ὅμως θὰ ἦτο πιθανὸν νὰ μᾶς ἐπιβληθῇ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν δύναται νὰ γίνῃ τίποτε ἄλλο».

Ὁ κ. Μὰκ Μίλλαν, ἀπαντῶν εἰς ἄλλην ἐρώτησιν εἶπεν: Ἀσφαλῶς ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον ἐργαζόμεθα, εἶναι ἕνα σχέδιον τὸ ὁποῖον θὰ συμβιβάσῃ τὰς διαφόρους ἀπόψεις καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ὅλοι θὰ κάμουν κάποιαν ὑποχώρησιν. Θὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΠΑΕΙ, ΠΕΡΑΣΕ ΚΙ' ΑΥΤΟ

Ἐπέρασε ἡ πνοὴ τῆς θύελλας, ἔφυγε κι' ἐχάθηκε, ἀφίνοντας νὰ καταλαγιάσῃ ἡ πρώτη βαλτωμένη γαλήνη. Κοιτάζει ἡ πόλη ἀνάσκελα τὸν γελαστὸ γαλάζιο οὐρανὸ καὶ ἡλιομεθυσμένη, τεντώνει τὸ κορμί της νὰ ζεσταθῇ κάτω ἀπὸ τὰ ἁπαλὰ χάδια τοῦ ἥλιου. Ὡς χθὲς ἔσταζε σύγκορμη ἡ Πάτρα καὶ ἡ ἐφιαλτικὴ ἀγωνία της ἐπέρασε ἀπὸ πάνω της καὶ τὴν μούσκεψε ὡς μέσα στὰ κόκκαλά της τὸ ὑγρὸ πετράδι τῆς βροχῆς.

Ἔβλεπα ἀπὸ τὸ παράθυρο τὴ μανία τῆς θάλασσας καὶ τὰ τεράστια ἀφρωτὰ κουκούλιά της, νὰ μπλέκωνται σ' ἕνα ἀξεδιάλυτο στρῶμα. Ἐνόμιζε κανείς, ὅτι τὰ τέρατα αὐτὰ τοῦ βυθοῦ ἀναμοχλεύονται ἀπὸ κάποια τεράστια μηχανὴ καὶ ὅτι οἱ κέλητες αὐτοὶ οἱ θαλασσινοί, θὰ ρουφήξουν γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅλα τὰ χτίσματα καὶ τὰ ζωντανὰ πράμματα. Τὰ πουλιὰ στριμώχνονται τὸ ἕνα μετ' ἄλλο, καὶ ἀφουγκράζονται ταραγμένα τοὺς κεραυνούς. Αὐτὰ τὰ φλογισμένα μάτια τοῦ ὁρίζοντα δὲν σταματοῦνε οὔτε λεπτὸ ν' ἀνοιγοκλείνουν. Φωτίζουνε τὶς ἀφρισμένες φοῦσκες τοῦ πελάγου καὶ ἀρμενίζουνε ἡ ἠλεκτρικὲς φλόγες τους, φτεροκοπῶντας πάνω στὸν ὁρίζοντα.

Ἡ Πάτρα θαρρεῖς πὼς ἐξαφανίζεται κάτω ἀπὸ τὴ ψυχρὴ αὐτὴ πυρκαϊά. Τρεμίζουν τὰ ἠλεκτρικὰ σύρματα τῆς ἀστραπῆς καὶ λάμπει ὁ θρῆνος τῆς βροχῆς μὲ ἐξωτικὲς ἀνταύγειες. Ἡ σταγόνες κυνηγιῶνται ἀναμεταξύ τους καὶ τὰ διαφανῆ γυάλινα κορδόνια τους, κυριεύουν λοξὰ τὸν τόπο. Τὰ θεώρατα φανάρια τοῦ σταθμοῦ ἀνεμίζουν μελαγχολικὰ τὰ μεγάλα κεφάλιά τους καὶ παραδέρνουν στοὺς σουρμένους κρουνοὺς τῆς βροχῆς.

Ἡ ἡμέρα πενθεῖ, τυλιγμένη στὰ γκρίζα πέπλα της. Ὁ οὐρανός, νομίζεις πὼς θὰ γκρεμιστῇ στὴ γῆ καὶ θὰ πέσῃ ζαλισμένος ἐπάνω της. Ὅλα τἄχει κλείσει ἕνας σκοῦρος μπερντές. Ἡ χειμωνιάτικη αὐλαία ἐμάζεψε τὴς νυχτερίδες, ποὺ ἄπλωσαν τὴς μαῦρες γάζες τῶν φτερῶν τους σ' ὅλες τὴς μεριές. Στοιβάχτηκαν βάτες σκοῦρες ἀπὸ σύννεφα καὶ δὲν ἄφησε ὁ μυστηριακὸς στρατὸς τοῦ οὐρανοῦ οὔτε μιὰ τόση δὰ τρυπούλα γιὰ βλεψιά. Μόνο μετακίνηση διαρκῆς. Ἕνα ἀμπαλάρισμα ἀτελείωτο πέρνει ἀπὸ τοῦτο τὸ μέρος τῆς παχειὲς μαξιλάρες καὶ τὶς πάει στὸ ἄλλο. Κι' ἔπειτα πάλι τῆς συμμαζεύει σ' ἕνα μέρος καὶ φαίνεται καθαρὰ ἡ ἁπλυσιά τους, γιατὶ μελανιάζουν καὶ μαυρίζουν ἀπὸ τὸ ἀκατάπαυστο αὐτὸ κουβάλημα.

Καὶ ὅλα αὐτὰ γίνονται μὲ θόρυβο, μὲ μουγκρητό. Νοιώθεις μιὰ ἐργασία ἀκατάπαυστη, ποὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ σταματήσῃ. Οἱ ἀτμοί, ποὺ μαζεύονται, εἶναι πηχτοὶ καὶ ἀδιαπέραστοι, τόσο, ποὺ λὲς καὶ ὁ Θεὸς ἔφτιασε πάτωμα δεύτερο, γιὰ νὰ ξεχωρίσῃ τὴς δουλειές του ἀπὸ μᾶς. Κοιτάζω χαμένη σὰν τὸν ἐρημίτη, γυρεύοντας κάποιο ὄστρακο πειὸ στέρεο νὰ χωθῶ καὶ νὰ γλυτώσω, ἀποξεχασμένη ἀπὸ τὸν κατακλυσμό. Ἄλμπουρο μισοβουλιαγμένου καραβιοῦ, ἡ Πάτρα, στέκεται σὰν τὸ Νῶε στὴν καταστροφὴ καὶ οὔτε ποὺ ἀνασαίνει κάτω ἀπὸ τὴν ταφόπετρα τοῦ οὐρανοῦ, ποὺ τὴν πιέζει. Ἀραχνοφαίνεται τὸ φάντασμά της χωρὶς κανένα ἦχο, χωρὶς θόρυβο, σ' ἕνα θάνατο ὑγρό.

Καὶ ἀργὰ τὸ βράδυ, κάποια γοτθικὴ βελόνα ἀνασκάλεψε τὸν οὐρανὸ καὶ ξετρύπωσε ἀπὸ τὸ ψηλότερο μέρος ἕνα ἀστέρι. Μιὰ χαντρούλα πέσε καλλίτερα ἀπὸ φώσφορο. Κι' ἀγάλια—ἀγάλια, γέμισε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸ στερέωμα φωσφοριστὲς πούλιες. Κι' ἔσταξε σὰν ἄνθὸς στὴ θάλασσα τὸ ὁμοίωμά τους καὶ τρελλόπαιξαν στὸ κῦμα, ἡ πράσινες φιγοῦρες τους καὶ γέμισε ὁ τόπος ἀστέρινα λουλουδάκια.

Κι' ἐξημέρωσε ἕνα χρυσαφὶ κροσσοβόλημα τοῦ Φοίβου καὶ ἡ ράχη τοῦ τόπου τεντώθηκε, γιὰ νὰ ζεσταθῇ μέχρι τὰ νεφρά της. Καὶ γαργαλιέται ἡδονικὰ ἡ Πάτρα μὲ τὴς ἀχτίνες, ποὺ φεύγουν ἀπὸ τὸ ἄστρο τὸ μεγάλο τῆς Ἀφροδίτης. Ξεχασμένα τὰ χρυσὰ σύνεργα τῆς χαρᾶς, βλογᾶνε τώρα μὲ τὸ πέρασμά τους τὸν τόπο κι' ἀρχίζει γοργόρρυθμος ὁ βρόντος τοῦ σφυγμοῦ τῆς ζωῆς καὶ ξεφυσάει ὁ τόπος στεναγμὸ ἀνακούφισης Πάει, πέρασε κι' αὐτὴ ἡ χειμωνιάτικη μπόρα. Σήμερα ἀχνίζουν ὅλα κάτω ἀπὸ τὸ καφτὸ μάτι τοῦ ἥλιου.

ΕΥΑ

ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΜΠΑΚΙΓΧΑΜ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΧΟΡΕΥΣΕΝ ΕΠΙ ΞΩΡΟΝ ΑΝΕΥ ΔΙΑΚΟΠΗΣ

«ΤΣΑ-ΤΣΑ» ΚΑΙ «ΡΟΚ»!

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18 Τὴν νύκτα τῆς Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην ἐδόθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα Μπάκιχαμ ὁ ἐτήσιος χορὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀνακτόρων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐπικειμένων ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων.

Εἰς τὸν χορὸν παρέστησαν ὅλα τὰ μέλη τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Βασίλισσα Ἐλισάβετ καὶ τὸν Δοῦκα τοῦ Ἐδιμβούργου, οἵτινες καὶ ἐχόρευσαν ἄνευ διακοπῆς ἐπὶ τρίωρον Τσὰ-Τσά. Ἐπηκολούθησε Ρὸκ ἔντ ρὸλ μέχρι τῆς 2ας πρωϊνῆς.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΕΠΙΔΟΜΑ ΠΟΛΥΕΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 18. Συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον ἀποφάσεως τὸ ὁποῖον κατέθεσεν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ Κ. Ρεδόπουλος, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1959, δὲν θὰ καταβάλλεται εἰς τοὺς βουλευτὰς τὸ ἐπίδομα πολυετίας, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν προσφάτως γενομένων αὐξήσεων ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνωτάτους κρατικοὺς λειτουργούς, πρὸς τοὺς μισθοὺς τῶν ὁποίων ἔχει ἐξισωθῆ ἡ βουλευτικὴ ἀποζημίωσις.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΞΙΝ ΤΟΥ ΕΙΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ο κ. ΧΕΛΜΗΣ ΘΑ ΕΞΕΤΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

ΘΑ ΔΩΣΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

ΑΥΡΙΟΝ ΤΗΝ 5ην Μ. Μ. ΘΑ ΔΕΧΘΗ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ

Τὴν 9ην μ. μ. σήμερον ἀφικνεῖται εἰς Πάτρας ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Χέλμης, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν Προσωπικοῦ κ. Σπηλιοπούλου, Ἐπιθεωρήσεως κ. Μαριολέα, Ἐργασιῶν Ἐσωτερικοῦ κ. Μελανδινοῦ, Κεντρικῶν Καταστημάτων κ. Παπαβασιλείου, Βιομηχανικῆς Πίστεως κ. Κοτοπούλου, Γραφείου Διοικήσεως κ. Σαγκριώτη καὶ τῶν Ὑποδιευθυντῶν Βιομηχανικῆς Πίστεως κ. κ. Γραμματίκα καὶ Παπαχαραλάμπους.

Αὔριον ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι 12ης ὁ κ. Χέλμης θὰ ἐπισκεφθῇ διαφόρους βιομηχανίας τῶν Πατρῶν. Τὴν 12ην δὲ θὰ μεταβῇ εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης, προκειμένου νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Προσωπικοῦ του.

Τὴν 5ην μ. μ. τοῦ Σαββάτου ὁ κ. Χέλμης θὰ μεταβῇ εἰς τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον ὅπου θὰ δεχθῇ οἰκονομικοὺς παράγοντας τόσον τῶν Πατρῶν ὅσον καὶ τῶν ἄλλων γειτονικῶν πόλεων, θὰ προβῇ δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου εἰς ἀνακοινώσεις.

Τὴν 10ην π. μ. τῆς Κυριακῆς εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθν. Τραπέζης θὰ γίνῃ μεγάλη σύσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν θὰ μετάσχουν ἐκτὸς τῶν συνοδευόντων τὸν κ. Χέλμην καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων τοῦ Ἱδρύματος Πελοποννήσου, Στερεᾶς καὶ Ἰονίων Νήσων. Εἰς τὴν σύσκεψιν αὐτήν, ἡ ὁποία θὰ εἶναι σημαντικῆς σημασίας, ὁ κ. Χέλμης, θὰ δώσῃ διαφόρους ὁδηγίας καὶ θὰ χαράξῃ τὰς κατευθυντηρίους γραμμὰς πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης καὶ θὰ ὑπογραμμίσῃ τὸν μεγάλον ρόλον τοῦ Ἱδρύματος εἰς τὴν Ἐθνικὴν μας οἰκονομίαν.

Ὡς εἶναι εὐνόητον ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς εἰς τὰς Πάτρας ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς ἀρξαμένης ἀπὸ τῆς Μακεδονίας σταυροφορίας, διὰ